

men derimod frygter jeg for, at det maaste ikke blev Tilfældet næste Aar, saa at Kirken blev opvarmet et Aar og derimod ikke et andet, naar det saaledes kom an paa Frivilligheden. Den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kredts (M. Rasmussen) udtalte ved 1ste Behandling, at han ikke satte Pris paa, at Kirken blev opvarmet, han vilde endog hellere se, at den slet ikke var opvarmet, naar det kun stete en enkelt Gang. Det er utvivlsomt, at der er mange Menneſter, der tænke som han, det er naturligt, at unge friske Menneſter ikke sette Pris paa, at Kirken bliver opvarmet, men derimod kan der være en lille Minoritet, gamle og svagelige Folk og Andre, for hvem det er af saare stor Vigtighed; thi det er ganske vist, at mange, mange Menneſter blive hjemme fra Kirken om Vinteren, fordi de ikke kunne taale den skrækkelige Kulde. Jeg vilde derfor anse det for særdeles heldigt, om man vilde følge Flertallets Forslag, saa at det blev bestemt, at Kirkerne skulle opvarmes, thi man kan være rolig for, at der er en Del Menneſter i alle Menigheder, som sætte stor Pris paa, at det sker. Jeg tror ikke, man behøver at være ængstelig for, at man herved paalægger Tiendeieerne nogen Byrde, thi, som jeg før nævnte, ere de Indtægter, som Kirketiendeieerne have, af saa stor Værdi nu, imod hvad de forhen have været, at man uden at gaa Tiendeieeren for nær, naar man i Dyrigt har paalagt ham den Forpligtelse, at han skal anstaffe Varmeudretninger, Kaffelovne eller andet Lignende, gjerne kan tage den Bestemmelse med, at han ogsaa skal anstaffe det Brændsel, som behøves til Kirken Opvarmning paa de almindelige Søn- og Helligdage, thi det vil blive en saa usforholdsmæssig lille Byrde i Forhold til det Andet, at jeg ikke tror, at ret mange Kirketiendeieere skulde se skjævt dertil eller vægre sig ved at anstaffe dette Brændsel.

C. A. Hansen: Da Mindretallets Ordfører allerede har anført det Væsentlige af, hvad jeg kunde have at sige, skal jeg kun ligeoverfor de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede sidste Taler, tillade mig at fremsætte nogle Mobbemærkninger. Han ansøgte, at Indtægterne af Tienderne ere vorede overordentlig meget, og det er ganske vist, at det forholder sig saa, men Udgifterne ere sandelig ogsaa vorede; man kan godt sige, at de ere stegne i det selv samme Forhold, idet der nu gjøres ganske anderledes Fordringer — efter min Formening slet ikke overdrevne — til Kirkeieerne med Hensyn til Vedligeholdelse og Forskjønnelse, end der tidligere gjordes; man kan nok sige, at de Fordringer, der nu stilles, staa fuldkommen i Forhold til de forøgede Indtægter, Kirkerne give. Vi skulle imidlertid ogsaa huske paa, at der er mange ubemidlede, ja endog saa fattige Tiendeieere. Der er Enten, som sidde hen og kun have den Smule Tiende at leve af, og disse kunne mange Gange høie nok for at faae

deres egen Stue varmet, og saa fordrer man her, at de skulle varme Kirken for hele Menigheden; det kan flere Steder være meget ubilligt. Man indrømmer her, at der er Kirker, som ere sig selv, der ikke kunne bestride disse Udgifter; men jeg vil spørge, om det da skulde være lettere for den fattige Tiendeieer at gjøre det, og Udvalgets Mindretal forlanger ingen Hjælp til saadanne ubemidlede Tiendeieere, men kun en Begrænsning af den Udgift, man vil paalægge dem.

Schestedt-Juul: Jeg ser mig ikke istand til at stemme for Flertallets Vindringsforslag under Nr. 2 og 4. Der er fra flere Sider gjort gjældende, at Opvarmningen af Kirkerne vilde bidrage til at forøge det kirkelige Liv, i alt Fald Kirkebesøget. Jeg tror nu, at man vilde synde temmelig grovt imod Sandheden, naar man vilde paastaa, at den Tid, hvori vi befinde os, er den første, siden Christendommens Indførelse her i Danmark, hvori der har fundet noget kirkeligt Nøre Sted; men saavidt mig bekendt har der dog ikke tidligere været Tale om at opvarme Kirkerne. Jeg kan heller ikke ganske forstaa den høitærede Ordførers Argumentation; thi, hvor uhyggeligt det end klinger for det ærede Medlem for 10de Kredts (Schøler), at Kirkerne — og det vist ikke alene i gamle Dage, men ogsaa i temmelig nye Tider — gaa som en Handelsvare mellem Mand og Mand, saa ere de dog Giendomsret undergivne, og saa maa jeg sige, at jeg ikke ganske forstaa, hvorledes den ærede Ordfører kan komme til at paalægge denne Giendom saa store og forøgede Udgifter. Naar man vil slaa sig tiltaals med, at Varmen ikke skal drives høiere op end 6 Grader over, hvad den er i Kirken, førend Opvarmningen begyndes, saa vil dette i mine Tanker paa mange Steder være en temmelig daarlig Udfø; thi naar man tænker sig en stor Landsbykirke med et Kirkesyn, som har nogen Skjønhedsstands, og som altsaa ikke gjerne vil have dette Varmeapparat, der sandelig ikke vil pryde en Kirke, opstillet i Midten, hvor det ganske vist vilde gjøre allermeest Nytte, men placerer Varmeapparatet i Øst og derimod ophænger Thermometret i Vest, saa vil det kunne være en ganske artig Stund, inden der kommer 6 Graders Varme til. — Endnu vil jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke indser, hvorfor der skal gives en Lov, som paabyder, at alle Landets Kirker skulde forsynes med Varmeapparater i Løbet af 5 Aar. Jeg er tilfældigvis Kirkeieer paa 11 Steder, og imidlertid har jeg kun fra en eneste Kirke faaet Anmodning om at opvarme den, og vi have under denne Sags 1ste Behandling fra en anden Side, nemlig fra det ærede Medlem, som bor ovre i det kolde Sylland (Rasmussen), hørt, at han langt hellere vilde udsætte sig for en enkelt Kulbegyndning end opholde sig i den daarlige Atmosfære, som fremkommer i den opvarmede Kirke. Jeg